

סז:

עין משפט
נר מצוה

הדר פרק ששי עירובין

מסורת הש"ס

(א) שכת דף כ"ג, (ב) שכת דף קכ.
והש' נפסק.

הנהגות הב"ח

(א) 'חוב' ד'ה' ישראל וכו'.
נמקו' אור' (ש' מנח'').
(ב) ר"ה נפסק וכו' משנה
דלקמן. י"ב דף ע"ג ע"ב:
(ג) באר' דפסקין ד'ק'קמן.
י"ב דף ע"ג ע"ב:
(ד) באר' סדר נחמן ד'חמ'ר.
י"ב דף ע"ג ע"ב:

גליון הש"ס

גב' נפיק' ל'ה' לנב"י. פי'
לע"ד דף סד ע"א תוס'
ד'ה' א"ב:

מוסר רש"י

מחיצה היא. לקיים
רשות היחיד ופניה וכו'.
ואמירה לכבד' שבת.
מדרגת וכו' צ"ח.

רבינו חננאל (הש"ח)

טענותיו לא מתוכו לים
ולא מן הים לתוכו. ועד
כמה עד בית סאתים.
כלומר שהוא כרשות
היחיד. ואי יתר פניה
סאתים טענותיו אלמא
כרמלית היא. והוא שכל
שבבים כי קרפין יתר פניה
סאתים שלא הוקף לדירה
הוא. וקמין דטענותיו מן
הים לתוכו אלמא כרמלית
היא. ותיובתא דר' יוחנן
תיובתא. ודמי רבא לעולם
אין מטלטלין לא מתוכו
ליים ולא מן הים לתוכו.
[והק'ן] כחובי הוא
דטענותיו עד בית
סאתים. דב אש' אמר
לעולם ארשא. והן אמרו
קרפין יתר פניה סאתים
שלא הוקף לדירה אין
מטלטלין בו אלא בארבע
אמות. והן אמרו אין
מטלטלין מרשות היחיד
לכרמלית. בית סאתים
דש'ר' לטענותיו בכחיה
אשרי רבנן לטענותיו
מחובי לים ומן הים
לתוכו. סאי טעמא דילמא
אמר רשות היחיד היא
ואתי לטענותיו בכחיה.
ומאי שנא. תוכו שכח
ולפיכך אמרו. מחובי לים
ומן הים לתוכו דלא שכח
לא גזירי בית רבנן. והוא
ל' שיתוכו סבוי. אמר להו
אמרי לגוי ר'יולי ותי' להו.
אמר אביי עיי' לאותוב
למר והא הוהא שבות היא
ואמירה לגוי שבות היא.

וישראל בית סאתים אינו אוסר בו. אומר ר"י דאם הוקף לדירה אפי' בית סאתים אוסר דכיון שהוקף לדירה הוה כביתו ואינו עומד (א) במקום אחר של מבני ואוסר עדיין פתח הפתוח למבני ונקוט' לא פירש כן דלדרכה פירש יומר מבית סאתים דוקא

כאלה הוקף לדירה אכל הוקף לדירה אינו אוסר: **ובא' טעמא** דלמא אמר רה"י נבירה היא. מכאן המיר ר"ת בגינה אחת ימורה מבית סאתים שלא הוקפה לדירה לעטול ממנה לחן הולך ולא היתה רה"ר גמורה כגון סרטיא ופלטא עוברת לפניה והמיר להטמין המפתח במוך הגינה אפי' עומד במוך ונותן במוך הגינה לא לעטול ממנה לחן ואין לחלק בין כל עיקר גזירה זו שלא יבא לעטול ככולו והאי טעמא שייך נמי הכא ועוד יש לדקדק מהא דמניא בפ"ק דשבת (דף ו'.) ארבע רשות לשבת ואם היה אסור לעטול משאר כרמלית לקרפ' יומר מבית סאתים משכח להו חמשה: **והא'** דא ערבין בו. קודם מילה היה כפירס בקונט' וכן משמע מדמדה הך אמירה להוזהר שהיה משום מזה לעשות פתח אכל לאחר מילה ומשום סכנה על זה לא היה אומר והא' לא ערבין דנפקות נפש הרוגי הרי זה משוכח כדלמרינן פרק בתרא דיומא (דף סד:):

בסמך אשיתוף. דמבני פירש בקונט' דתנן במתני' אם נשתתפו במבני מותרין כאן וכלן ולא היה לו להביא מאותה משנה דלקמן עירוב מוקמין לה כולה כר"מ דבעינן עירוב ועינן שיתוף ואם נשתתפו נמי קאמר אלא היה לו להביא ראי' מהא דתנן לקמן בפירקין (דף ע"א:) וסמכין אומרים מערבין או משתתפין ואפי' דפסיק רב לקמן (ו) הלכה כר"מ דעיי' תרתי סבר לא כר' יוחנן דלמרי נהנו כר"מ אכל לכתחלה לא עדינן כותיה אי נמי סבר כמאן דלמרי (ו) כפת כולו עלמא לא פליגי דכחל סגי ונסמך אשיתוף דקאמר היינו אם נשתתפו נפתי' לשנות

להו רבה גייתו ליה חמימי מגו ביתא א"ל אביי והא לא ערבין א"ל יבסמך אשיתוף א"ל הא לא שתפינ' י'ימרו ליה לנכרי לית ליה אמר אביי בעי לאותביה למר ולא שבקן רב יוסף דאמר רב [יוסף אמר רב] כהנא כי הוינן בי רב יודנה הוה אמר לן בדאורייתא מותרין תיובתא והדר עבדינן מעשה בדרבנן עבדינן מעשה והדר מותרין תיובתא לבתר הכי אמר ליה מאי בעית לאותביה למר אמר [ליה דתניא] הוהא שבות וואמירה לנכרי שבות

קרפ' יומר מבית סאתים אין מטלטלין כו. דשיות כרמלית לענין טלטול משום דמיתקף ברה"ר ומיהו אסור לטלטל מרה"ר לתוכו ומתוכו לרה"ר כד' יוחנן דמדאורייתא רה"י היא: **והס' אמרו אין מטלטלין מרה"י לכרמלית**. משום דלא לימי לטלטלין מרה"י לרה"ר ובהאי רה"י שהיא ביתא מבית סאתים לא גזירי טעמא בית סאתים דש'ר' לטענותיו בכחיה כי אסרין ליה לטלטלין מיניה לכרמלית לא אחי' מיניה חורבה אכל עפי' מבית סאתים אי אסרת מחובי לים תוך ד' אמות אחי' למימר רה"י גמורה היא אפי' מדרבנן ומטלטלי בכולה ומיעקרא אידך תקנתא דרבנן וטעמו הא מקמי הא: **ומאי שנא**. דאלים הך תקנתא טפי מהך השתא נמי קא מטלטלי מרשות היחיד לכרמלית: **חובו שכח**. וכי שרי ליה לטלטלי בגווה חזו ליה עלמא ומיתקף ברה"ר: **מחובי לים לא שכח**. ולא גזירי רבנן במלתא דלא שכח ואפי' דכשאר רה"י לכרמלית גזירי רבנן הכוה שיתקן אכל הני מרחי כחלד יומר מבית סאתים ומתוכו לכרמלית לא שכח: **דאישתתף חמימי**. שהי רזין למולו והסמו לו תמין מבערב ונשפכי היום: **מגו ביחא**. מביתיה דרבה והמיעוק היה בבית אחר באותה חצר: **נסמך אשיתוף**. דמבני דתנן (לקמן ע"ב) במתני' אם נשתתפו במבני מותר כאן וכלן במבני ובחצירות אף על פי שלא עירבו: **כדאורייתא מותרין תיובתא**. באיסור של תורה ותכס מורה זו הימך ויש במתלמידים שידע להשי' ישיב קודם מעשה שלא נעזר על דברי תורה אכל כדרבנן כגון עירובי חצירות שנקיין לחסך לעשות כהוראתו: **ואדר מותרין**. ליה ללמוד אם יפה הורה: **הוא**. על הטמא אינה אסורה בשבת אלא משום שבות:

מה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones